

- chemicznymi. Zaplecze budowy należy wyposażyć w sanitariaty okresowo opróżniane przez wyspecjalizowane podmioty.
3. Zaplecze budowy należy utwardzić oraz zabezpieczyć przed możliwością skażenia gruntu i wód podziemnych.
 4. Roboty budowlane należy prowadzić z zachowaniem wszelkich środków ostrożności w sposób nie powodujący zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych.
 5. Celem minimalizacji oddziaływań na środowisko gruntowo-wodne, wody powierzchniowe i podziemne należy stosować maszyny i urządzenia w dobrym stanie technicznym o sprawnych układach napędowych i hydraulicznych.
 6. Plac budowy wyposażyć w sorbenty, maty bądź biopreparaty neutralizujące rozlewy olejowe. Ewentualne rozlewy substancji ropopochodnych spowodowane awarią sprzętu budowlanego, samochodów, itp. natychmiast usuwać.
 7. Na czas realizacji wykonać w międzywał drogi technologiczne z płyt, po których odbywał się będzie transport kruszywa z miejsca poboru.
 8. Należy zachować szczególną staranność i ostrożność przy prowadzeniu prac, celem nie powodowania zmiany istniejących stosunków wodnych, w tym nie powodowania naruszenia istniejących powiązań wód powierzchniowych i podziemnych oraz celem ograniczenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych zawiesinami.
 9. Do uszczelnienia wału należy stosować materiały obojętne dla środowiska.
 10. W związku z zakwalifikowaniem wału do II klasy budowli hydrotechnicznych, ze względu na ochronę terenów zabudowanych i zamieszkałych, rozbudowę wału należy prowadzić odcinkami, w sposób zapewniający bezpieczeństwo powodziowe obiektu.
 11. Należy na bieżąco obserwować dane meteorologiczne i hydrologiczne umożliwiające z pewnym wyprzedzeniem przewidzenie nadejścia fali powodziowej w okresie prowadzenia robót budowlanych.
 12. Należy prowadzić przeglądy stanu technicznego wałów oraz zapewnić stałą konserwację i naprawy urządzeń wodnych.
 13. Zarówno etap realizacji jak i eksploatacji przedsięwzięcia nie może powodować przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego dla najbliższych terenów chronionych akustycznie zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826 z późn. zm.).
 14. W celu minimalizacji negatywnego oddziaływania na klimat akustyczny prace budowlane powinny odbywać się wyłącznie w porze dziennej, tj. w godz. od 6.00 do 22.00.
 15. Wszelkie prace na etapie realizacji inwestycji winny być prowadzone przy użyciu sprawnego technicznie sprzętu, eksploatowanego i konserwowanego w sposób prawidłowy o małej uciążliwości akustycznej – należy w miarę możliwości ograniczać jałową i przeciążającą pracę silników.
 16. W celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza na etapie budowy należy stosować dostępne rozwiązania ograniczające emisje zanieczyszczeń oraz technologie jak najmniej uciążliwe dla środowiska.
 17. Sposób postępowania z wytworzonymi odpadami powinien być zgodny z przepisami ustawy o odpadach.

18. Sposób postępowania z odpadami powinien być zgodny z hierarchią postępowania z odpadami określoną w ustawie o odpadach.
19. Należy stosować takie surowce, produkty i materiały, a roboty budowlane prowadzić przy użyciu takich sposobów produkcji lub form usług, aby zminimalizować ilość powstających odpadów.
20. Odpady należy magazynować zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia oraz zagrożenie, jakie mogą powodować te odpady.
21. Wytworzone odpady należy magazynować selektywnie, w wyznaczonym miejscu, w odpowiednio oznakowanych pojemnikach lub kontenerach w sposób uniemożliwiający negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym przenikanie składników odpadów do środowiska.
22. Odpady należy przekazywać sukcesywnie, nie dopuszczając do ich nadmiernego nagromadzenia, do najbliższego położonego miejsca, w których mogą być przetworzone. Odpady należy przekazywać uprawnionym podmiotom posiadającym aktualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami.
23. Refulacja może być prowadzona od 1 sierpnia do 31 października.
24. Prace polegające na usunięciu roślinności kolidującej z planowanym przedsięwzięciem należy wykonać poza sezonem lęgowym ptaków, czyli w okresie od 1 października do 28 lutego.
25. Należy ograniczyć strefy umocnień starorzecza do niezbędnego minimum.
26. Odmulenie należy ograniczyć do strefy środkowej starorzecza z pozostawieniem w stanie naturalnym strefy brzegowej (ekotonu).
27. Odmulenie i zagospodarowanie starorzecza nie powinno w sposób istotny doprowadzić do wzrostu rekreacji na tym obszarze (do rekreacji przystosowany został inny fragment starorzecza).
28. W związku ze zmianą zakresu odmulania starorzecza należy ograniczyć do niezbędnego minimum wycinkę drzew.
29. Z wycinki powinny być wyłączone stare, dziuplaste egzemplarze drzew.
30. Do nasadzeń zastosować należy gatunki właściwe dla siedliska. Wykluczone powinny być gatunki iglaste, a preferowane gatunki lęgowe.
31. Forma nasadzeń winna być dostosowana do lokalnych potrzeb, ale również walorów krajobrazowych zadrzewianego obszaru.
32. Na etapie robót należy ograniczyć do minimum ingerencję w międzywale.
33. Należy maksymalnie chronić międzywale przed zniszczeniami (w tym nie należy organizować zaplecza budowy w międzywale). Szczególnej ochronie podlegać powinny płyty łęgów w początkowym i końcowym odcinku modernizowanego wału.
34. Należy zabezpieczać wykopy przed przedostawaniem się do nich pławów i zorganizować systematyczne wyjmowanie chronionych zwierząt z pławek.
35. Należy zapewnić ochronę starorzeczy przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z maszyn i pojazdów.

36. Należy skoncentrować prace budowlane na krótkich odcinkach w celu ograniczenia zjawiska płoszenia ptaków na terenie ostoji.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r.

1. Zastosowane rozwiązania w zakresie zabezpieczenia szczelności korpusu wału i podłoża powinny w maksymalnym stopniu ograniczyć procesy erozji powierzchniowej skarp wałów i zjawiska filtracyjne w postaci sufozji lub przebić hydraulicznych.
2. Należy zaprojektować wały stabilne w każdych warunkach pracy, a w szczególności w przyjętych w projekcie budowlanym warunkach obciążeń, w całości i w elementach takich, jak korpus, skarpy, umocnienia, uszczelnienia, warstwy ochronne, itp. Grunty pochodzące z udroźnienia starorzecza, przewidziane do rozbudowy wału należy poddać odpowiednim badaniom geotechnicznym w zakresie zapewnienia stateczności budowli hydrotechnicznej.
3. Udroźnienie dna starorzecza należy zaprojektować w sposób pozwalający na maksymalne zatrzymanie wody w okresach niżówkowych, celem nie powodowania jego przesuszenia oraz w sposób nie powodujący istotnych zmian hydromorfologicznych.
4. Prace projektowe przesłony przeciwfiltracyjnej powinny być poprzedzone szczegółowymi badaniami geotechnicznymi podłoża. Przesłona nie może powodować zmian stosunków wodnych, w tym istotnych zmian przepływu wód między korytem rzeki i starorzeczem.
5. Budowle hydrotechniczne wyposażyć w urządzenia kontrolno-pomiarowe zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz urządzenia zapewniające łączność z właściwymi służbami odpowiedzialnymi za ochronę przed powodzią.
6. Zaprojektować odpowiednie zabezpieczenia na wlotach do pompowni odwadniających gwarantujące prawidłowość jej pracy i ochronę fauny wodnej.
7. Zastosowane rozwiązania powinny umożliwić wykonanie w kolejnym etapie polderu zalewowego, celem zapewnienia możliwości retencji wód powodziowych, jako najbardziej optymalnego rozwiązania w zakresie ochrony przeciwpowodziowej.

IV. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenia występowania poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Przedsięwzięcie nie jest zaliczane do zakładów o zwiększonym ryzyku albo zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

V. Wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Przedsięwzięcie nie będzie powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko. Nie przeprowadzono postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

VI. Nie stwierdzam konieczności wykonania kompensacji przyrodniczej.

Z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika potrzeba wykonania kompensacji przyrodniczej.

VII. Obowiązek zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Obowiązek zapobiegania i ograniczania oddziaływania zostanie zrealizowany poprzez uwzględnienie warunków określonych w pkt. II.2 oraz zastosowanie rozwiązań chroniących środowisko wymienionych w pkt. II.3 niniejszej decyzji.

VIII. Wymagania w sprawie stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nie dotyczy.

IX. Nie nakładam obowiązku:

Przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

X. Nie nakładam obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej.

XI. Decyzji zostaje nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 27 sierpnia 2012 r. do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie wpłynął wniosek Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Lublinie z dnia 24 sierpnia 2012 r. znak: IP.221/183/2012 o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Rozbudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Stężyckiej w km 4+100 – 9+600”.

Zgodnie z załączoną dokumentacją przedmiotową inwestycję zakwalifikowano do przedsięwzięć określonych w § 3 ust. 1 pkt 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397, z późn. zm.) – „budowie przeciwpowodziowej, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża, w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód lub ich kanalizacja rozumiana jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystanie do celów żeglugowych”.

W świetle dokonanych analiz i stanowiska prawnego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie uznał, że jest właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.) regionalny dyrektor ochrony środowiska jest właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych.

W myśl art. 74 ust. 1 ww. ustawy w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie

budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 143 poz. 963) wniosek i załączniki decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w dwóch egzemplarzach.

W toku postępowania przeanalizowano następujące dokumenty:

- wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- kartę informacyjną przedsięwzięcia dla zadania pod nazwą: **„Rozbudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Stężyckiej w km 4+100 – 9+600”**.

Zgodnie z art.80 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.) właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednak zgodnie z art. 74 ust.1 pkt 5 wymóg dołączania wypisu i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dotyczy budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych.

Przebieg postępowania przeprowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w tym informacja o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, przedstawia się następująco:

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego zapewniono stronom udział w postępowaniu.

Stosownie do art. 49 ww. ustawy w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania poprzez obwieszczenie dnia 26 listopada 2012 r. znak: WOOS.4233.3.2012.AK.

Tym samym obwieszczeniem zawiadomiono strony o wystąpieniu do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach o opinię w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby o opinię, co do zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko (pismo z dnia 26 listopada 2012 r. znak: WOOS.4233.3.2012.AK do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach o opinię w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby o opinię, co do zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia). Obwieszczenie zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano obwieszczenie do Inwestora i właściwego miejscowo Urzędu Gminy Stężycza.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rykach, po zapoznaniu się z załączonymi do wniosku materiałami, wydał opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego zadania (opinia z dnia 28.11.2012 r. znak: ONS-NZ.700/18/2012).

Obwieszczenie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania

do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych zostało przesłane do Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie.

W trybie art. 21 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r., Nr 199, poz. 1227 ze zm.) zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych, dane o ww. wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (nr wpisu 860/2012).

Po analizie zgromadzonego materiału, uwzględnieniu szczegółowych uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 ww. ustawy z dnia 3 października 2008 r. postanowiono nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wydał w dniu 18 grudnia 2012 r., znak: WOOŚ.4233.3.2012.AK postanowienie o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko a tym samym sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, zawiadamiając o powyższym strony poprzez obwieszczenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 18.12.2012 r. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano do Inwestora i właściwego miejscowo urzędu, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

W trybie art. 21 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) zamieszczono w „Publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informację o środowisku i jego ochronie” dane o postanowieniu (nr wpisu 113/2013).

Wykonując nałożony obowiązek Inwestor złożył w dniu 01.01.2013 r. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony przez firmę „BIPROMEL” Sp. z o.o. ul. Instalatorów 9, 02-237 Warszawa przy piśmie z dnia 31.12.2012 r. (znak: IP.221/310/2012).

W trybie art. 21 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) zamieszczono w „Publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informację o środowisku i jego ochronie” dane o raporcie o oddziaływaniu na środowisko (nr wpisu 25/2013).

Stosownie do art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 62 oraz art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w szczególności dokonano weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskano wymagane ustawą opinie oraz zapewniono możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu.

W oparciu o art. 62 ww. ustawy z dnia 3 października 2008 r. w prowadzonym postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, na podstawie raportu o oddziaływaniu na środowisko dokonano oceny i analizy wpływu przedsięwzięcia na

środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, na dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami oraz dostępność złóż kopalin. Rozważono także możliwość oraz przeanalizowano sposoby zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko oraz określono wymagania realizacji inwestycji i wymagany zakres monitoringu.

Zgodnie z procedurą oceny oddziaływania na środowisko, stosownie do art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), zasięgnięto opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia. O powyższym poinformowano strony obwieszczeniem wydanym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 14.01.2013 r., znak: WOOŚ.4233.3.2012.AK. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano do Inwestora i właściwego miejscowo urzędu, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

Otrzymano pozytywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach z dnia 11.01.2013 r., znak: ONS-NZ.700/1/13, w której nie przedstawiono szczegółowych warunków.

W toku prowadzonego postępowania, w związku z weryfikacją raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pismem z dnia 21.01.2013 r. organ wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Uwagi dotyczyły głównie ochrony przyrody, gospodarki odpadami oraz ochrony wód podziemnych i powierzchniowych. Uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w formie aneksu złożone zostało przez Wnioskodawcę wraz z pismem z dnia 27.02.2013 r.

W związku z przedłożonym aneksem do raportu ponownie zasięgnięto opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia pismem z dnia 01.03.2013 r. O powyższym poinformowano strony obwieszczeniem wydanym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 01.03.2013 r., znak: WOOŚ.4233.3.2012.AK. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano do Inwestora i właściwego miejscowo urzędu, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

Otrzymano pozytywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach z dnia 08.03.2013 r., znak: ONS-NZ.700/7/13, w której nie przedstawiono szczegółowych warunków.

W dniu 27.03.2013 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie pismem znak: WOOŚ.4233.3.2012.AK wezwał Wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz jego uzupełnieniu.

Wyjaśnienia zostały przedłożone przez Wnioskodawcę wraz z pismem z dnia 24.04.2013 r. znak: IP.221/89/2013.

Z uwagi na niepełne wyjaśnienia ponownie wezwano Wnioskodawcę pismem znak: WOOŚ.4233.3.2012.AK z dnia 26.04.2013 r. o przekazanie wyjaśnień informacji zawartych

w raporcie, uzupełnieniu oraz wyjaśnieniach z dnia 24.04.2013 r. Stosowane wyjaśnienia przedłożono w dniu 04.06.2013 r. wraz z pismem z dnia 04.06.2013 r. znak: IP.221/110/2013.

Przedstawiony przez Wnioskodawcę raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z aneksem oraz wyjaśnieniami odpowiada wymogom art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

W związku z przedłożonymi wyjaśnieniami do raportu i aneksu ponownie zasięgnięto opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia pismem z dnia 05.06.2013 r. O powyższym poinformowano strony obwieszczeniem wydanym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 05.06.2013 r., znak: WOOŚ.4233.3.2012.AK. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano do Inwestora i właściwego miejscowo urzędu, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

Otrzymano pozytywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rykach z dnia 13.06.2013 r., znak: ONS-NZ.700/18/13, w której nie przedstawiono szczegółowych warunków.

Zgodnie z postanowieniami art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) zapewniono możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, zapewniając dostęp do dokumentacji przez 21 dni licząc od dnia podania informacji do publicznej wiadomości tj. od dnia 10.06.2013 r., z możliwością wnoszenia uwag i wniosków. Zainteresowani mogli się zapoznać z niezbędną dokumentacją sprawy. O powyższym poinformowano obwieszczeniem wydanym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 05.06.2013 r. znak: WOOŚ.4233.2.2012.AK. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano do Inwestora i właściwego miejscowo urzędu, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

Wraz z pismem z dnia 08.03.2013 r., znak: IP.221/64/2013 Inwestor wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z prośbą o nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności w trybie art. 108 k.p.a. ze względu na ważny interes społeczny wynikający między innymi z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańców doliny Stężyckiej.

W trakcie toczącego się postępowania nikt nie zapoznawał się ze zgromadzoną dokumentacją i nikt nie występował z wnioskami o udostępnienie informacji w trakcie udziału społeczeństwa. W ramach przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski.

Zgodnie z art. 10 k.p.a. przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia poinformowano strony o możliwości zapoznania się z zebraną w trakcie toczącego się postępowania administracyjnego dokumentacją dot. wniosku WZMiUW w Lublinie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzez obwieszczenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 08.07.2013 r.,

znak: WOOS.4233.3.2012.AK. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano Inwestorowi i właściwemu miejscowo Wójtowi Gminy Stężyca, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty. Z dokumentacją nie zapoznawały się żadne osoby, nie wpłynęły pisma z wnioskami i uwagami.

W toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie zważył, co następuje:

Planowane przedsięwzięcie polega na rozbudowie wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Stężyckiej w km 4+100÷9+600 na terenie gminy Stężyca.

Prace związane z rozbudową wału będą polegały na:

- wyrównaniu korony wału, lokalnym podniesieniu i wiążącej się z tym rozbudowie korpusu wału (wał kl.II),
- uszczelnieniu korpusu i podłoża wału,
- wykonaniu drogi eksploatacyjnej na koronie wału i ławie przywałowej,
- przebudowie istniejących i budowie nowych budowli wałowych: schodów skarpowych, mijanek na drodze eksploatacyjnej, przejazdów i zjazdów wałowych, budowie pompowni do przerzutu wody z odnogi (starorzecza) do Wisły w okresach wezbrań wraz z przebudową śluzy wałowej km 9+560 w m. Prażmów,
- odmulanie starorzecza (z wyjątkiem odcinka km 5+950÷8+500),
- przebudowa istniejącego przepustu wałowego na wylocie starorzecza do Wisły,
- umocnienie skarp i korony biowłókniną na warstwie humusu,
- zabezpieczenie skarpy odwodnej siatką stalową przed zniszczeniem przez zwierzęta.

Według informacji zawartej w przedłożonej dokumentacji w projektowanych rozwiązaniach omawianej inwestycji przyjęto technologie najmniej ingerujące w tereny przyległe i tylko w zakresie wymaganym do prawidłowego zrealizowania poszczególnych elementów przedsięwzięcia.

Przed przystąpieniem do uszczelnienia i rozbudowy wału niezbędne będzie usunięcie drzew i krzewów w pasie szerokości ok. 10 m. od skarpy projektowanego wału. Jest to pas niezbędny do ruchu maszyn oraz składowania gruntów (głównie humusu) z rozbiórki wału oraz gruntu dowożonego do rozbudowy wału. Po uszczelnieniu i uformowaniu bryły wału na pasach tych wykonane będą ciągi komunikacyjne. Usuwanie roślinności drzewiastej przewidziane jest w okresie bezlistnym, gdyż to gwarantuje nie tylko niezakłócanie okresu lęgowego ptaków, ale i najmniejszą masę wymagającą zrębkowania. Dla potrzeb projektu wykonana została szczegółowa inwentaryzacja roślinności drzewiastej przewidzianej do usunięcia, która wchodzi w skład dokumentacji projektowej.

Wymagane będzie również usunięcie z wału słupków hektometrowych, punktów osnowy geodezyjnej oraz szlabanów uniemożliwiających jeżdżenie po koronie na niektórych odcinkach wału. Dla potrzeb rozbudowy istniejącego korpusu wału niezbędne będzie też usunięcie schodów skarpowych. Kolejną czynnością ma być usunięcie okrywy humusowej, głównie z korpusu wału i złożenie jej na pasie przywałowym do ponownego wbudowania. Uwzględniając fakt, że przepisy ustawy wymagają aby górna krawędź przesłony wznosiła się co najmniej 0,5 m nad poziomem wody przy przepływie miarodajnym, a korona istniejącego

wału jest lokalnie za niska o ok. 0,5 m, przed przystąpieniem do robót uszczelnieniowych należało będzie ją podnieść dowiezionym gruntem i wyrównać na całej długości. Projektowane jest ponadto dogęszczenie gruntu i wykonanie rowka technologicznego o wymiarach 0,5 x 0,5 m, mającego za zadanie zapobiegać rozlewaniu się zawiesiny uszczelniającej na korpusie wału.

W osi wału wykonana ma być przesłona przeciwfiltracyjna bentonitowo-cementowa o głębokości 12 m (średnio $7 \div 8$ m poniżej powierzchni terenu). Przesłona ma być wykonana metodą wgłębnego mieszania zaczynu z gruntem. Jedyne w rejonie istniejącego przepustu wałowego (w km 9+533 wału) przewidzianego tylko do przebudowy, przesłona ma być wykonana metodą iniekcji strumieniowej polegająca na wtłaczaniu pod wysokim ciśnieniem zaczynu bentonitowo-cementowego w pory gruntu. Roboty te wykonuje się przy zastosowaniu specjalistycznego sprzętu rejestrującego czas pracy, głębokość instalacji oraz ilość dozowanego zaczynu. Zaczyn sporządzany jest na stacji mieszającej z dostarczanego cementowozami (do specjalnych silosów) cementu i bentonitu. Po wymieszaniu z wodą w odpowiednich proporcjach tych składników zaczyn tłoczony jest do wiertnic przy użyciu elastycznych węży i mieszany z gruntem. Użyte do wykonania zaczynu materiały muszą posiadać Aprobaty techniczne dopuszczające je do stosowania w budownictwie wodno-melioracyjnym i hydrotechnicznym. Przesłony takie są odporne na wymywanie (ługowanie), długowieczne i odporne na korozję, a przede wszystkim bezpieczne dla środowiska naturalnego. Mają wytrzymałość na ściskanie

$\geq 0,5$ Mpa i współczynnik wodoprzepuszczalności 1×10^{-7} m/s, co czyni je praktycznie szczelnymi. Ponieważ jest to przesłona niezupełna (nie łączy się w spąg z warstwą nieprzepuszczalną) ruch wody w gruncie nie zostaje przerwany tylko przyhamowany.

Przedostawanie się wód z międzywału na zawale (i odwrotnie) ma wydłużoną drogę, ale nie zostaje przerwane. Typowy przekrój poprzeczny pokazano na rysunku 3. Po wykonaniu robót uszczelnieniowych w projekcie przewidziano rozbudowę korpusu wału do wymaganych parametrów i wykonanie ławy przywałowej, po której będzie przebiegała droga eksploatacyjna. Brakującą do rozbudowy wału kubaturę gruntu przewidziano pozyskać z odmulenia starorzecza po uprzednim jego przesuszeniu i doziarnieniu. Rozbudowany korpus docelowo ma mieć

następujące parametry:

- szerokość korony - 4,0 m
- szerokość ławy przywałowej - 5,0 m
- wysokość - $2,7 \div 5,8$ m
- nachylenie skarpy odwodnej - $1:1,7 \div 2,5$
- nachylenie skarpy odpowietrznej - $1:1,7 \div 2,0$

W projekcie przewidziane jest wykonanie na koronie wału utwardzonego ciągu eksploatacyjnego, umożliwiającego sprawne monitorowanie wału podczas przepływu wód powodziowych. Ciąg ten ma mieć szerokość 3m i być umocniony kostką brukową grubości 8 cm, ułożoną na podsypce piaskowej grubości 4 cm i podbudowie z kruszywa łamanego warstwą 10 cm. Całość ma być ułożona na geowłókninie separacyjnej i ograniczona obrzeżami betonowymi o wymiarach 8 x 30 cm. Droga eksploatacyjna na koronie ławy przywałowej, mijankach i przejazdach wałowych ma mieć szerokość 4,0 m (na mijankach 5,0 m) i być ograniczona zatopionymi krawężnikami betonowymi 100 x 1,5 x 30 cm na ławie

betonowej. Nawierzchnię stanowić ma betonowa kostka brukowa gr. 8 cm na podbudowie z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie (gr.30cm), geowłókninie separacyjnej i podsypce cementowo piaskowej gr. 10 cm. Aby wykluczyć możliwość uszkodzenia korpusu wału przez zwierzęta ryjące, (nory) projekt przewiduje ułożenie na skarpie odwodnej siatki stalowej w powłoce polietylenowej. Siatka ta ma być ułożona 0,2 m pod powierzchnią skarpy i zakotwiona szpilkami stalowymi.

Zgodnie z przepisami branżowymi dla gruntów, z których zbudowany jest wał, normowe nachylenie skarp nie powinno być bardziej strome niż 1:2. W omawianym przypadku występują odcinki, na których bez większej interwencji nie można uzyskać takiego nachylenia i dlatego w projekcie przewidziano (w km 8+215 ÷ 8+300) dodatkowo umocnienie geokrętą o oczkach małych, wypełnionych gruntem i humusem. W przypadku omawianego wału istnieje odcinek (km 7+800 ÷ 9+600), na którym koryto Wisły zbliża się niebezpiecznie do wału. Podczas wezbrań powodziowych prędkość wody może powodować rozmycie korpusu. Aby uniknąć katastrofy budowlanej w projekcie przewidziano ułożenie na tym odcinku materaca siatkowo-kamiennego o grubości 30 cm na geowłókninie. Ułożone w siatce kamienie nie są narażone na przemieszczanie i z upływem lat w wyniku osadzania się rumowiska stanowią będą zazieleniony pas dodatkowego umocnienia biologicznego.

Do innych robót budowlanych związanych z korpusem wału zaliczono również remont przepustu wałowego w km 9+533 oraz wykonanie schodów skarpowych w miejsce wcześniej usuniętych, a także w miejscach, gdzie dotychczas odbywa się komunikacja piesza. Schody skarpowe są budowlą typową stosowaną od dziesiątków lat, a więc powszechnie stosowaną. Remont przepustu wałowego nie naruszy jego konstrukcji, a przewidziane roboty mają mu przywrócić niezawodne działanie na wiele następnych lat. W miarę kończenia robót budowlanych przewidziane jest sukcesywne zadarnienie nieumacnianych technicznie powierzchni. Na korpusie wału ma to być ułożenie biomaty na warstwie humusu, zaś na pozostałych powierzchniach płaskich obsiew mieszkanką nasion traw na humusie. Do humusowania wykorzystana ma być wcześniej usunięta i zgromadzona na odkładzie warstwa próchniczna, a brakująca ilość dowieziona z wydobytego ze starorzecza namułu.

Całkiem nowym elementem omawianej inwestycji ma być pompownia przewidziana do wykonania w Prażmowie w km 9+650 wału. Jej zadaniem ma być mechaniczne odwadnianie zawała przy wysokich stanach w Wiśle, kiedy odpływ grawitacyjny jest niemożliwy, a potrzeba taka wystąpi. Projektowana jest pompownia żelbetowa wyposażona w trzy pompy zatapialne (w tym jedna zapasowa) o wydajności ok. 750 l/s każda, napędzane silnikami elektrycznymi o mocy ok. 55 kW, i geometrycznej wysokości podnoszenia mieszczącej się w przedziale $H = 1,0 \div 4,6$ m. Zbiornik wyrównawczy stanowić ma starorzecze, a trzykomorowy wylot żelbetowy przewidziany jest do wykonania w sąsiedztwie istniejącego wylotu przepustu wałowego. Teren pompowni ma być ogrodzony siatką na słupkach stalowych. Ciągi piesze i komunikacyjne oraz plac manewrowy mają być utwardzone płytami betonowymi ażurowymi ułożonymi na geowłókninie. Otwory mają być wypełnione humusem i obsiane mieszkanką nasion traw. Po zakończeniu robót przewidziane jest wyrównanie całego terenu i obsiew mieszkanką nasion traw. Wykonane mają być również nasadzenia krzewów zgodnie z projektem zagospodarowania terenu.

Dodatkowym elementem omawianego przedsięwzięcia jest odmulenie dna starorzecza Wisły. Grunt z odmulenia wykorzystany ma być w części do rozbudowy wału i w części do

polepszenia właściwości gleb przylegającego pastwiska wspólnoty wsi Stężycza. Po wykonaniu szczegółowych badań geodezyjnych i batymetrycznych obliczono, że należy ze starorzecza usunąć ok. 125 tys m³ namulów. Do odmulenia przewidziany jest odcinek od ujścia do przepustu wałowego (ujęcie pompowni) do nowego przepustu wlotowego w rejonie m. Młynki (km 9+840 starorzecza) (z wyjątkiem odcinka km 5+950÷8+500). Zrezygnowano również z budowy przeciwrumowskiej zapory w km 7+420 starorzecza, której funkcję przejmie naturalne ukształtowane dno w km 7+420 ÷ 7+700. Końcowy odcinek starorzecza, znajdujący się powyżej budowli wpustowej przewidziano do załadownienia z nadaniem mu spadków umożliwiających swobodny odpływ wód powierzchniowych. Odmulenie przewidziano przy zastosowaniu refulera (ok. 70 % kubatury) i koparką podsiębierną na pontonie. Wydobyty namuł składowany ma być na działkach stanowiących własność wspólnoty wsi Stężycza, skąd po przesuszeniu odwieziony na miejsce wbudowania. Przy odmulaniu refulerem wydobywany jest tylko namuł nieskonsolidowany i niezwiązany korzeniami roślin, a więc nie ma zagrożenia naruszenia zbiorowisk roślinności szuwarowej (a tym bardziej drzewiastej) na obrzeżach starorzecza. Koparką wydobywany ma być grunt skonsolidowany, ale tylko z miejsc wymagających pogłębienia akwenu w celu zapewnienia ciągłości przepływu.. Poniżej ścianki zaprojektowano wzmocnienie dna (na całej długości pasem szer. 3 m) materacem siatkowo-kamiennym grubości 30 cm. Ponadto w km 8+840 starorzecza przewidziano wykonanie na drodze eksploatacyjnej z oczyszczalni ścieków do wału (przez starorzecze) w miejscu istniejącego przepustu ø 1,0 m nowego o średnicy 1,40 m. Korona drogi na odcinku o długości 50 m ma być umocniona płytami MON o wymiarach 300 x 100 x 15 cm. Po zakończeniu odmulania przewidziane jest łukowe zagospodarowanie terenów składowania gruntów i innych powierzchni uszkodzonych w trakcie wykonywania robót. Prócz tego w ramach rekompensaty przewidziane są nasadzenia drzew na gruntach wspólnoty wsi.

W niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) zostały wzięte pod uwagę wyniki opinii właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego aneksie oraz wyjaśnienia, jak również wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 222 Pradolina Środkowej Wisły (Warszawa-Puławy), gdzie czwartorzędowe wody podziemne podlegają szczególnej ochronie oraz w obszarze GZWP Nr 215 Subniecka Warszawska, gdzie ochronie podlegają wody trzeciorzędowe.

W rejonie planowanego przedsięwzięcia występują wody czwartorzędowe, oligoceńskie będące w więzi hydraulicznej z wodami kredowymi. Projektowane prace prowadzone będą w obrębie starorzecza Wisły, z dala od ujęć wód podziemnych i ich stref ochronnych.

Zgodnie z podziałem dokonany w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (M.P. z dnia 21 czerwca 2011 r. Nr 49 poz. 549) przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w obszarze jednolitych części wód powierzchniowych oznaczonych kodem europejskim PLRW2000212539 „Wisła od Wieprza do Pilicy”. Scalona część wód SW2203. Odcinek posiada status: naturalna część wód, typ: wielka rzeka nizinna. Ocena

stanu JCWP – zły. Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych oceniono jako zagrożone.

Derogacje czasowe wynikają z braku możliwości technicznych; planowanych inwestycji z zakresu ochrony przeciwpowodziowej – Rozbudowa wału przeciwpowodziowego Dęblin-Stężyca-Piotrowice w 2009-2013 oraz budowa wału wiślanego w Piotrkowicach i pompowni Maciejowice w latach 2011-12; Zabezpieczenie erodowanego brzegu Wisły w m. Drachalica.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze oznaczonym kodem europejskim PLGW2300106 leżącym w obszarze dorzecza Wisły w ekoregionie równin wschodnich o nazwie JCWPd230083. Ocena stanu ilościowego – dobry. Ocena stanu chemicznego – dobry. Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód oceniono jako niezagrożone.

Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim – wskazuje kierunki zarządzania ryzykiem powodziowym polegające m.in. na odejściu od filozofii „ochrony przed powodzią” na rzecz „ograniczenia ryzyka powodzi” poprzez ograniczenie szkód i strat. Dyrektywa Powodziowa oraz ustawa Prawo wodne (dział Va) zobowiązują do opracowania do roku 2015 planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożeń powodziowych, map ryzyka powodziowego.

W świetle aktualnych uwarunkowań prawnych i finansowych budowa polderu zalewowego w rejonie Stężycy do magazynowania wód powodziowych wiązałaby się z koniecznością wykupu terenów o powierzchni ok. 500 ha, rozebrania istniejącego wału i wybudowania nowego o kubaturze ok. 300 tys. m³. Takie zamierzenie wymaga podjęcia kompleksowych działań w korycie Wisły, celem nie powodowania zagrożenia powodziowego na dalszych jej odcinkach tj. np. w rejonie Prażmowa zwiększenie koryta.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. nr 86, poz.579), zapory ziemne i wały przeciwpowodziowe zalicza się do budowli hydrotechnicznych. Rozporządzenie wymaga, aby ziemne budowle hydrotechniczne były stabilne w każdych warunkach pracy, a w szczególności w przyjętych w projekcie budowlanym warunkach obciążeń, w całości i w elementach takich, jak korpus, skarpy, umocnienia, uszczelnienia, warstwy ochronne, drenaże.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem wał został zaliczony do II klasy ważności budowli hydrotechnicznych i powinien spełniać warunki dla pełnej ochrony przy wystąpieniu przepływów w Wiśle o prawdopodobieństwie $p=1\%$.

W świetle § 119 ww. rozporządzenia budowle hydrotechniczne wyposaża się, w zależności od potrzeb, w urządzenia kontrolno-pomiarowe umożliwiające obserwacje i pomiary:

- 1) przemieszczeń i odkształceń budowli hydrotechnicznej, jej podłoża oraz przyległego terenu;
- 2) naprężeń w konstrukcji budowli hydrotechnicznej;
- 3) poziomów i ciśnień wód podziemnych oraz procesów filtracji zachodzących w budowli hydrotechnicznej, jej podłożu i przyczółkach;
- 4) stanów wody górnej i wody dolnej oraz stanu wód na głównych dopływach;
- 5) zmian dna i brzegów;

- 6) zjawisk lodowych;
- 7) zjawisk meteorologicznych.

W ramach planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się prac w obrębie koryta rzeki i międzywala. Przewidziano rozbudowę wału przeciwpowodziowego, chroniącego prawostronną dolinę Wisły na odcinku od Stężycy do Prażmowa tj. w km 4+100-9+600.

Przedsięwzięcie obejmuje wykonanie m.in. przesłony przeciwfiltracyjnej w osi wału o głębokości 12 m (średnio 7,0 – 8,0 m poniżej powierzchni terenu), pompowni w Prażmowie w km wału 9+650 o wydatku $Q=1,5 \text{ m}^3/\text{s}$, której zadaniem będzie mechaniczne odwadnianie zawała przy wysokich stanach wody na Wiśle. Przepompownia będzie wyposażona w trzy pompy zatapialne (w tym jedna zapasowa) o wydajności ok. 740 l/s każda. Trzykomorowy wylot żelbetowy wykonany będzie w sąsiedztwie istniejącego wylotu przepustu wałowego.

W trakcie prowadzonego postępowania zrezygnowano z wykonania przegrody przeciwrumoszowej w km 7+420 starorzecza, której funkcję przejmie naturalni ukształtowane dno w km 7+420 -7+700)

Odmulenie starorzecza obejmuje pogłębienie dna tj. zwiększenie głębokości starorzecza w jego środkowej części. Zrezygnowano z odmulenia starorzecza na odcinku od budowli wpustowej w m. Młynki do wału poprzecznego w Stężycy na odcinku 5+950 – 8+500. Dno starorzecza zostanie ukształtowane w sposób pozwalający na zachowanie warstwy wody w okresach niżówkowych.

Na etapie realizacji planowanego przedsięwzięcia nie wystąpi konieczność obniżenia poziomu i jakości wód powierzchniowych. Uszczelnienie i rozbudowa korpusu wału nie zmieni dotychczasowego kierunku spływu wód opadowych. Udrożnienie starorzecza w Stężycy poprawi warunki wilgotnościowe aktualnie zamulonego starorzecza.

Niekorzystne oddziaływania, jakie mogą wystąpić na etapie realizacji przedsięwzięcia związane są z możliwością zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego w wyniku uszkodzenia pracującego sprzętu i wycieku do gruntu substancji ropopochodnych. W celu ograniczenia możliwości wystąpienia takiej sytuacji należy używać sprzętu sprawnego technicznie i przestrzegać instrukcji obsługi poszczególnych urządzeń. Zaplecze budowy (plac budowy) należy zlokalizować po stronie odpowietrznej wałów w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie jego powierzchni.

Ścieki bytowe powstałe na etapie realizacji inwestycji na terenie zapleczy budowy gromadzone będą w przenośnych sanitariatach serwisowanych przez firmę świadczącą usługi w tym zakresie.

Projektowane prace obejmą teren zawała i prowadzone będą z zachowaniem dbałości o utrzymanie dobrego stanu ekologicznego

Biorąc pod uwagę charakter przedsięwzięcia oraz zabezpieczenia jakie zostaną zastosowane na etapie realizacji inwestycji nie przewiduje się możliwości pogorszenia stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Na etapie eksploatacji przedmiotowa inwestycja nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko gruntowo-wodne oraz stan JCWP i JCWPd.

Zgodnie z art. 122 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. Nr 145) na wykonanie urządzeń wodnych wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego.

Zarówno etap realizacji jak i eksploatacji przedsięwzięcia nie może powodować przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego dla najbliższych terenów

chronionych akustycznie zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826 z późn. zm.).

Planowana inwestycja może w fazie realizacji wiązać się z emisją ponadnormatywnego poziomu hałasu, którego źródłem będzie przede wszystkim praca maszyn i urządzeń na placu budowy. Ze względu na odległość lokalizacji planowanej inwestycji od obszarów prawnie objętych ochroną akustyczną w myśl zapisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 nr 120 poz. 826 z późn. zm.) poza koniecznością przeprowadzania prac wyłącznie w porze dziennej, tj. w godz. od 6.00 do 22.00 przy użyciu sprawnego technicznie sprzętu, eksploatowanego i konserwowanego w sposób prawidłowy o małej uciążliwości akustycznej nie określa się dodatkowych wymagań, mających na celu minimalizowanie emisji hałasu do środowiska.

Ze względu na charakter planowanego przedsięwzięcia, etap jego funkcjonowania nie spowoduje generowania ponadnormatywnego poziomu dźwięku, który oddziaływałby w sposób negatywny na klimat akustyczny najbliższej zabudowy chronionej akustycznie.

Realizacja inwestycji będzie źródłem uciążliwości związanych z niezorganizowaną emisją zanieczyszczeń pyłowych i gazowych z pracy silników pojazdów i maszyn budowlanych. Podczas wykonywanych prac oraz przejazdu po drogach o nawierzchni gruntowej może wystąpić zjawisko niezorganizowanej emisji pyłów. Oddziaływanie inwestycji w okresie budowy będzie miało charakter czasowy, ograniczony do okresu realizacji inwestycji, przemieszczający się z postępem prac. W celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza na etapie budowy należy stosować dostępne rozwiązania ograniczające emisje pyłów oraz technologie jak najmniej uciążliwe dla środowiska.

Z informacji przedstawionych w raporcie wynika, że przy refulowaniu mułu ze starorzecza, a następnie podczas magazynowania refulatu na powierzchni terenu wystąpi emisja substancji odorotwórczych do powietrza. Miejsca magazynowania refulatu będą zlokalizowane w znacznej odległości od zabudowy mieszkaniowej, w związku z czym nie będą stanowiły źródła uciążliwości odorowych dla okolicznych mieszkańców.

Ze względu na charakter planowanego przedsięwzięcia jego funkcjonowanie nie będzie źródłem oddziaływań w zakresie wpływu na jakość powietrza.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia związana jest z powstawaniem odpadów związanych z rozbudową wałów przeciwpowodziowych. Odpady powstające na etapie realizacji inwestycji będą magazynowane selektywnie w wyznaczonym miejscu w odpowiednio oznakowanych pojemnikach w sposób uniemożliwiający ich negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym przenikanie składników odpadów do środowiska. Po zgromadzeniu odpowiednich ilości wszystkie rodzaje odpadów zostaną przekazane do najbliższej położonego miejsca, w którym mogą być przetworzone. Odpady należy przekazywać uprawnionym podmiotom posiadającym aktualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami. Nie przewiduje się powstawania odpadów na etapie eksploatacji inwestycji. Z uwagi na rodzaje wytworzonych odpadów ich ilość, a także ze względu na właściwy sposób zagospodarowania wytworzonych odpadów nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na środowisko związane z emisją odpadów.

Przewidziany do modernizacji odcinek wału przeciwpowodziowego położony w granicach obszaru naturalnego PLB 140004 Dolina Środkowej Wisły. W ostoi tej występuje 24 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy rady 79/409/EWG oraz 23 gatunki regularnie migrujące nie wymienione w załączniku I.

W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji zinventaryzowano następujące cenne gatunki: ptaków, płazów i ryb.

Ptaki gniazdujące na wyspach wiślanych pomiędzy Stężycą a Prażmowem:

A193 Rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* – kolonia 10 – 15 par,

A195 Rybitwa białoczelna *Sternula albifrons* – kolonia 5 par,

A182 Mewa siwa *Larus canus* – kolonia – 10 par,

A168 Brodziec piskliwy *Actitis hypoleucos* – 2-5 par,

A136 Sieweczka rzeczna *Charadrius dubius* – 2-5 par.

Ptaki starorzecza:

A229 Zimorodek *Alcedo atthis*,

A070 Nurogęś *Mergus merganser*,

A067 Gągoł *Bucephala clangula*.

Inne gatunki objęte ochroną w obrębie starorzecza:

Łabędź niemy *Cygnus olor*,

Brzegówka *Riparia riparia* – 15 par.

Gatunki zarośli i łęgów:

A307 Pokrzewka jarzębata *Sylvia nisoria* – 25 par,

A338 Gąsiorek *Lanius collurio* – 30 par.

Dolina Stężycka jest najważniejszym miejscem występowania tych dwóch przedmiotów ochrony w obrębie obszaru Natura 2000 "Dolina Środkowej Wisły". Na jej terenie występuje około 50 % populacji tych gatunków całego obszaru Natura 2000.

Inne gatunki:

Dzięcioł zielony *Picus viridis*,

Dzięcioł czarny *Dryocopus Martusi*,

Dzięcioł białoszyi *Dendrocopus syriacus*.

Płazy i gady:

Kumak nizinny *Bombina bombina*,

Żaba trawna *Rana temporaria*,

Żaba wodna *Rana esculenta*.

Ryby:

Piskorz *Misgurnus fossilis*.

Ze względu na ptaki gniazdujące oraz okres rozrodczy płazów niezbędne są ograniczenia w czasie wykonywania poszczególnych etapów budowy. Pozwoli to na minimalizację strat w okresach lęgowych zwierząt, pozwalając jednocześnie na realizację inwestycji.

Zmiana zakresu i technologii odmulenia starorzecza ograniczy jego antropogeniczne przekształcenie. Dotyczy to zwłaszcza strefy brzegowej (ekotonowej) niezwykle ważnej dla rozrodu płazów. Możliwe powinno być również ograniczenie zakresu wycinek drzew. Szczególną ochroną powinny być otoczone stare dziuplaste egzemplarze, niezbędne dla bytowania wielu gatunków ptaków (zwłaszcza dzięciołów i gągołów). Pozostawienie brzegów starorzecza w stanie względnie naturalnym powinno zapobiec rozwojowi masowej

rekreacji (możliwe wydaje się udostępnienie tego obszaru dla kwalifikowanej turystyki przyrodniczej).

Nasadzenia, które mają zrekomensować nieuniknione wycinki powinny być zrealizowane w formie zadrzewień śródpolnych (na łąkach i pastwiskach) przy wykorzystaniu gatunków właściwych dla siedlisk o stosunkowo wysokim poziomie wód gruntowych. Sadzenie litych drzewostanów dębowych nie wydaje się tu najbardziej właściwe. Jarzębinę można zastosować w formie domieszki lub szpalerów przy drogach.

W ramach planowanej inwestycji zakłada się usunięcie drzew oraz krzewów kolidujących z wykonywanymi pracami. W związku z tym, że wycinka odbywać się będzie poza okresem lęgowym ptaków tj. od 1 października do 28 lutego, nie wpłynie ona znacząco negatywnie na zinwentaryzowane w tym obszarze lęgi ptaków, uwzględnionych w Załączniku I Dyrektywy Parlamentu Europejskiego w sprawie ochrony dzikiego ptactwa z dnia 30 listopada 2009 r. (Dz.U. UE. Nr 20 z 2010 r., poz. 07, z późn. zm.), takie jak: błotniak stawowy, zimorodek, gąsiorek, dzięcioł czarny, jarzębatka, podróżniczek, bielik, rycyk, gągoł, dziwonia. Prowadzenie inwestycji etapowo pozwoli uniknąć znacząco negatywnego wpływu na regularnie występujące w obszarze ptaki migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Parlamentu Europejskiego w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, takie jak: mewa srebrzysta, nurogęs, brodziec piskliwy, mewa żółtonoga, krakwa, łabędź niemy. Ponadto wspomniane etapowe prowadzenie inwestycji, pozwoli uniknąć znacząco negatywnego wpływu na zlokalizowane w niedalekim sąsiedztwie kolonie, takich gatunków ptaków jak: mewa siwa, mewa śmieszka, rycyk oraz brodziec piskliwy.

Zastosowane technologie w ramach planowanej inwestycji, ograniczą potencjalne negatywne oddziaływanie gatunku chronionego – bobra europejskiego na wały przeciwpowodziowe.

W związku z tym, że inwestycja zakłada oczyszczanie starorzecza, z minimalną ingerencją w strefą brzegową oraz przybrzeżną, inwestycja nie wpłynie znacząco negatywnie na: większe płyty zbiorowisk szuwarowych, tereny z niską roślinnością zielną, łożowiska zwarte lub z niewielkim udziałem fragmentów otwartych, bory sosnowe i bory mieszane oraz tereny użytkowane gospodarczo. Przeprowadzenie odmulenia starorzecza w okresie od 01 sierpnia do 31 października, a także planowane zabiegi ochronne, pozwolą uniknąć znacząco negatywnego wpływu na rozród oraz migrację płazów. Użycie refulera, przy niewielkim udziale koparki, przy zastosowaniu sprzętu pływającego nie spowoduje ingerencji na całej szerokości koryta starorzecza. W czasie prowadzonych prac fauna wodna będzie mogła znaleźć schronienie w odnogach bocznych starorzecza oraz nienaruszonych gatunkach szuwarowych.

Przebudowa wału przeciwpowodziowego nie będzie miała negatywnego wpływu na funkcjonowanie cennych gatunków ptaków, występujących w obszarze Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły, gdyż będzie realizowana poza okresem lęgowym. W wyniku prac prowadzonych w obszarze starorzecza może wystąpić okresowe pogorszenie warunków siedliskowych, jednakże w dłuższej perspektywie inwestycja nie będzie miała negatywnego wpływu na cenne gatunki roślin i zwierząt. Należy zwrócić uwagę, iż zabiegi ochronne w stosunku do gatunków ptaków prowadzone są poprzez ochronę i poprawę stanu zachowania siedlisk.

Przedsięwzięcie nie jest zaliczane do zakładów o zwiększonym ryzyku albo zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii.

Według ustaleń raportu funkcjonowanie planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko. Odległość planowanej inwestycji od najbliższej granicy Polski wynosi ok. 130 km. Nie zostało przeprowadzone postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę okoliczności, o których mowa w art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.). W sentencji niniejszej decyzji nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji określonych w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.). Z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wynika, że posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dane na temat przedsięwzięcia, pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko; ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami nie nastąpi kumulowanie się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

W niniejszej w decyzji nie został nałożony obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej.

Organ rozstrzygający przeprowadził przedmiotowe postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa regulującymi jego uprawnienia, jak i w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

W niniejszej decyzji uwzględniono wymagania dotyczące zawartości decyzji określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz określone w art. 82 i art. 85 ust.1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. W toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego zapewniono stronom czynny udział w toku postępowania. Strony były informowane o przysługujących im prawach w formie obwieszczeń i miały możliwość zapoznania się z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Przychylając się do prośby Inwestora oraz z uwagi na interes społeczny jakim jest rozbudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Stężyckiej niniejszej decyzji nadany został rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 108 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego decyzji, od której służy odwołanie może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Niepodejmowanie realizacji projektowanego przedsięwzięcia nie zapewni bezpieczeństwa mieszkańcom doliny Stężyckiej.

Mając na względzie przede wszystkim ochronę zdrowia i życia, a także bezpieczeństwo mieszkańców doliny Stężyckiej niniejszej decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja nie zwalnia od obowiązku uzyskania innych decyzji i zezwoleń wymaganych przez przepisy prawa.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 72 ust 3 ustawy z dnia 3 października 2008r., o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji wymienionych w art. 72 ust.1 ww. ustawy z dnia 3 października 2008 r.

Wniosek ten powinien być złożony nie później niż przed upływem czterech lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Termin ten może ulec wydłużeniu o dwa lata, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot na który została przeniesiona ta decyzja otrzymali przed upływem ww. terminu od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w tej decyzji.

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.) jednostki budżetowe zwalnia się od opłaty skarbowej.

Załączniki:

1. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art.82 ust.3 ustawy ooś.



[Handwritten signature]
Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Lublinie
dr Jerzy Kozłyszczak
Zastępca Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Lublinie

Otrzymują:

1. Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Lublinie,
ul. Karłowicza 4, 20-027 Lublin
2. Wójt Gminy Stężyca
ul. Plac Senatorski 1, 08-540 Stężyca
3. Pozostałe strony postępowania- zgodnie z art. 49 Kpa
4. Aa. – tablica, BIP Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie

Do wiadomości:

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rykach
ul. Poniatowskiego 2, 08-500 Ryki

WOŚ.4233.3.2012.AK

Lublin, dnia 9 września 2013 r.

**Załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie
z dnia 9 września 2013 r. znak: WOŚ.4233.3.2012.AK**

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art.82 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.)

Planowane przedsięwzięcie polega na rozbudowie wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Stężyckiej w km 4+100÷9+600 na terenie gminy Stężyca.

Prace związane z rozbudową wału będą polegały na:

- wyrównaniu korony wału, lokalnym podniesieniu i wiążącej się z tym rozbudowie korpusu wału (wał kl.II),
- uszczelnieniu korpusu i podłoża wału,
- wykonaniu drogi eksploatacyjnej na koronie wału i ławie przywałowej,
- przebudowie istniejących i budowie nowych budowli wałowych: schodów skarpowych, mijanek na drodze eksploatacyjnej, przejazdów i zjazdów wałowych, budowie pompowni do przerzutu wody z odnogi (starorzecza) do Wisły w okresach wezbrań wraz z przebudową śluzy wałowej km 9+560 w m. Prażmów,
- odmulanie starorzecza (z wyjątkiem odcinka km 5+950÷8+500),
- przebudowa istniejącego przepustu wałowego na wylocie starorzecza do Wisły,
- umocnienie skarp i korony biowłókniną na warstwie humusu,
- zabezpieczenie skarpy odwodnej siatką stalową przed zniszczeniem przez zwierzęta.

Według informacji zawartej w przedłożonej dokumentacji w projektowanych rozwiązaniach omawianej inwestycji przyjęto technologie najmniej ingerujące w tereny przyległe i tylko w zakresie wymaganym do prawidłowego zrealizowania poszczególnych elementów przedsięwzięcia.

Przed przystąpieniem do uszczelnienia i rozbudowy wału niezbędne będzie usunięcie drzew i krzewów w pasie szerokości ok. 10 m. od skarpy projektowanego wału. Jest to pas niezbędny do ruchu maszyn oraz składowania gruntów (głównie humusu) z rozbiórki wału oraz gruntu dowożonego do rozbudowy wału. Po uszczelnieniu i uformowaniu bryły wału na pasach tych wykonane będą ciągi komunikacyjne. Usuwanie roślinności drzewiastej przewidziane jest w okresie bezlistnym, gdyż to gwarantuje nie tylko niezakłócanie okresu lęgowego ptaków, ale i najmniejszą masę wymagającą zrzębkowania. Dla potrzeb projektu wykonana została szczegółowa inwentaryzacja roślinności drzewiastej przewidzianej do usunięcia, która wchodzi w skład dokumentacji projektowej.

Wymagane będzie również usunięcie z wału słupków hektometrowych, punktów osnowy geodezyjnej oraz szlabanów uniemożliwiających jeżdżenie po koronie na niektórych odcinkach wału. Dla potrzeb rozbudowy istniejącego korpusu wału niezbędne będzie też usunięcie schodów skarpowych. Kolejną czynnością ma być usunięcie okrywy humusowej, głównie z korpusu wału i złożenie jej na pasie przywałowym do ponownego wbudowania. Uwzględniając fakt, że przepisy ustawy wymagają aby górna krawędź przesłony wznosiła się co najmniej 0,5 m nad poziomem wody przy przepływie miarodajnym, a korona istniejącego wału jest lokalnie za niska o ok. 0,5 m, przed przystąpieniem do robót uszczelnieniowych należało będzie ją podnieść dowiezionym gruntem i wyrównać na całej długości. Projektowane jest ponadto dogęszczenie gruntu i wykonanie rowka technologicznego

o wymiarach 0,5 x 0,5 m, mającego za zadanie zapobiegać rozlewaniu się zawiesziny uszczelniającej na korpusie wału.

W osi wału wykonana ma być przesłona przeciwnfiltracyjna bentonitowo-cementowa o głębokości 12 m (średnio $7 \div 8$ m poniżej powierzchni terenu). Przesłona ma być wykonana metodą wgłębnego mieszania zaczynu z gruntem. Jedynie w rejonie istniejącego przepustu wałowego (w km 9+533 wału) przewidzianego tylko do przebudowy, przesłona ma być wykonana metodą iniekcji strumieniowej polegająca na wtłaczaniu pod wysokim ciśnieniem zaczynu bentonitowo-cementowego w pory gruntu. Roboty te wykonuje się przy zastosowaniu specjalistycznego sprzętu rejestrującego czas pracy, głębokość instalacji oraz ilość dozowanego zaczynu. Zaczyn sporządzany jest na stacji mieszającej z dostarczanego cementowozami (do specjalnych silosów) cementu i bentonitu. Po wymieszaniu z wodą w odpowiednich proporcjach tych składników zaczyn tłoczony jest do wiertnic przy użyciu elastycznych węży i mieszany z gruntem. Użyte do wykonania zaczynu materiały muszą posiadać Aprobaty techniczne dopuszczające je do stosowania w budownictwie wodno-melioracyjnym i hydrotechnicznym. Przesłony takie są odporne na wymywanie (ługowanie), długowieczne i odporne na korozję, a przede wszystkim bezpieczne dla środowiska naturalnego. Mają wytrzymałość na ściskanie

$\geq 0,5$ Mpa i współczynnik wodoprzepuszczalności 1×10^{-7} m/s, co czyni je praktycznie szczelnymi. Ponieważ jest to przesłona niezupełna (nie łączy się w spąg z warstwą nieprzepuszczalną) ruch wody w gruncie nie zostaje przerwany tylko przyhamowany.

Przedostawanie się wód z międzywału na zawale (i odwrotnie) ma wydłużoną drogę, ale nie zostaje przerwane. Typowy przekrój poprzeczny pokazano na rysunku 3. Po wykonaniu robót uszczelnieniowych w projekcie przewidziano rozbudowę korpusu wału do wymaganych parametrów i wykonanie ławy przywałowej, po której będzie przebiegała droga eksploatacyjna. Brakującą do rozbudowy wału kubaturę gruntu przewidziano pozyskać z odmulenia starorzecza po uprzednim jego przesuszeniu i doziarnieniu. Rozbudowany korpus docelowo ma mieć

następujące parametry:

- szerokość korony - 4,0 m
- szerokość ławy przywałowej - 5,0 m
- wysokość - $2,7 \div 5,8$ m
- nachylenie skarpy odwodnej - $1:1,7 \div 2,5$
- nachylenie skarpy odpowietrznej - $1:1,7 \div 2,0$

W projekcie przewidziane jest wykonanie na koronie wału utwardzonego ciągu eksploatacyjnego, umożliwiającego sprawne monitorowanie wału podczas przepływu wód powodziowych. Ciąg ten ma mieć szerokość 3m i być umocniony kostką brukową grubości 8 cm, ułożoną na podsypce piaskowej grubości 4 cm i podbudowie z kruszywa łamanego warstwą 10 cm. Całość ma być ułożona na geowłókninie separacyjnej i ograniczona obrzeżami betonowymi o wymiarach 8 x 30 cm. Droga eksploatacyjna na koronie ławy przywałowej, mijankach i przejazdach wałowych ma mieć szerokość 4,0 m (na mijankach 5,0 m) i być ograniczona zatopionymi krawężnikami betonowymi 100 x 1,5 x 30 cm na ławie betonowej. Nawierzchnię stanowić ma betonowa kostka brukowa gr. 8 cm na podbudowie z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie (gr.30cm), geowłókninie separacyjnej i podsypce cementowo piaskowej gr. 10 cm. Aby wykluczyć możliwość uszkodzenia korpusu wału przez zwierzęta ryjące, (nory) projekt przewiduje ułożenie na skarpie odwodnej siatki stalowej w powłoce polietylenowej. Siatka ta ma być ułożona 0,2 m pod powierzchnią skarpy i zakotwiona szpilkami stalowymi.

Zgodnie z przepisami branżowymi dla gruntów, z których zbudowany jest wał, normowe nachylenie skarp nie powinno być bardziej strome niż 1:2. W omawianym przypadku występują odcinki, na których bez większej interwencji nie można uzyskać takiego

nachylenia i dlatego w projekcie przewidziano (w km 8+215 ÷ 8+300) dodatkowo umocnienie geokrąta o oczkach małych, wypełnionych gruntem i humusem. W przypadku omawianego wału istnieje odcinek (km 7+800 ÷ 9+600), na którym koryto Wisły zbliża się niebezpiecznie do wału. Podczas wezbrań powodziowych prędkość wody może powodować rozmycie korpusu. Aby uniknąć katastrofy budowlanej w projekcie przewidziano ułożenie na tym odcinku materaca siatkowo-kamiennego o grubości 30 cm na geowłókninie. Ułożone w siatce kamienie nie są narażone na przemieszczanie i z upływem lat w wyniku osadzania się rumowiska stanowią będą zazieleniony pas dodatkowego umocnienia biologicznego.

Do innych robót budowlanych związanych z korpusem wału zaliczono również remont przepustu wałowego w km 9+533 oraz wykonanie schodów skarpowych w miejscu wcześniej usuniętych, a także w miejscach, gdzie dotychczas odbywa się komunikacja piesza. Schody skarpowe są budowlą typową stosowaną od dziesiątków lat, a więc powszechnie stosowaną. Remont przepustu wałowego nie naruszy jego konstrukcji, a przewidziane roboty mają mu przywrócić niezawodne działanie na wiele następnych lat. W miarę kończenia robót budowlanych przewidziane jest sukcesywne zadarnienie nieumacnianych technicznie powierzchni. Na korpusie wału ma to być ułożenie biomatu na warstwie humusu, zaś na pozostałych powierzchniach płaskich obsiew mieszkanką nasion traw na humusie. Do humusowania wykorzystana ma być wcześniej usunięta i zgromadzona na odkładzie warstwa próchniczna, a brakująca ilość dowieziona z wydobytego ze starorzecza namułu.

Całkiem nowym elementem omawianej inwestycji ma być pompownia przewidziana do wykonania w Prażmowie w km 9+650 wału. Jej zadaniem ma być mechaniczne odwadnianie zawała przy wysokich stanach w Wiśle, kiedy odpływ grawitacyjny jest niemożliwy, a potrzeba taka wystąpi. Projektowana jest pompownia żelbetowa wyposażona w trzy pompy zatapialne (w tym jedna zapasowa) o wydajności ok. 750 l/s każda, napędzane silnikami elektrycznymi o mocy ok. 55 kW, i geometrycznej wysokości podnoszenia mieszczącej się w przedziale $H = 1,0 \div 4,6$ m. Zbiornik wyrównawczy stanowić ma starorzecze, a trzykomorowy wylot żelbetowy przewidziany jest do wykonania w sąsiedztwie istniejącego wylotu przepustu wałowego. Teren pompowni ma być ogrodzony siatką na słupkach stalowych. Ciągi piesze i komunikacyjne oraz plac manewrowy mają być utwardzone płytami betonowymi ażurowymi ułożonymi na geowłókninie. Otwory mają być wypełnione humusem i obsiane mieszkanką nasion traw. Po zakończeniu robót przewidziane jest wyrównanie całego terenu i obsiew mieszkanką nasion traw. Wykonane mają być również nasadzenia krzewów zgodnie z projektem zagospodarowania terenu.

Dodatkowym elementem omawianego przedsięwzięcia jest odmulenie dna starorzecza Wisły. Grunt z odmulenia wykorzystany ma być w części do rozbudowy wału i w części do polepszenia właściwości gleb przylegającego pastwiska wspólnoty wsi Stężycza. Po wykonaniu szczegółowych badań geodezyjnych i batymetrycznych obliczono, że należy ze starorzecza usunąć ok. 125 tys m³ namułów. Do odmulenia przewidziany jest odcinek od ujścia do przepustu wałowego (ujęcie pompowni) do nowego przepustu wlotowego w rejonie m. Młynki (km 9+840 starorzecza) (z wyjątkiem odcinka km 5+950÷8+500). Zrezygnowano również z budowy przeciwrumowiskowej zapory w km 7+420 starorzecza, której funkcję przejmie naturalne ukształtowane dno w km 7+420 ÷ 7+700. Końcowy odcinek starorzecza, znajdujący się powyżej budowli wpustowej przewidziano do załadownienia z nadaniem mu spadków umożliwiających swobodny odpływ wód powierzchniowych. Odmulenie przewidziano przy zastosowaniu refulera (ok. 70 % kubatury) i koparką podsiębierną na pontonie. Wydobyty namuł składowany ma być na działkach stanowiących własność wspólnoty wsi Stężycza, skąd po przesuszeniu odwieziony na miejsce wbudowania. Przy odmulaniu refulerem wydobywany jest tylko namuł nieskonsolidowany i niezwiązany

korzeniami roślin, a więc nie ma zagrożenia naruszenia zbiorowisk roślinności szuwarowej (a tym bardziej drzewiastej) na obrzeżach starorzecza. Koparką wydobywany ma być grunt skonsolidowany, ale tylko z miejsc wymagających pogłębienia akwenu w celu zapewnienia ciągłości przepływu.. Poniżej ścianki zaprojektowano wzmocnienie dna (na całej długości pasem szer. 3 m) materacem siatkowo-kamiennym grubości 30 cm. Ponadto w km 8+840 starorzecza przewidziano wykonanie na drodze eksploatacyjnej z oczyszczalni ścieków do wału (przez starorzecze) w miejscu istniejącego przepustu \varnothing 1,0 m nowego o średnicy 1,40 m. Korona drogi na odcinku o długości 50 m ma być umocniona płytami MON o wymiarach 300 x 100 x 15 cm. Po zakończeniu odmulania przewidziane jest łukowe zagospodarowanie terenów składowania gruntów i innych powierzchni uszkodzonych w trakcie wykonywania robót. Prócz tego w ramach rekompensaty przewidziane są nasadzenia drzew na gruntach wspólnoty wsi.

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Lublinie

dr. Jerzy Krzyszycha
Zastępca Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Lublinie